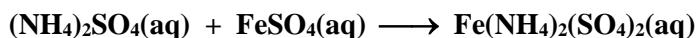
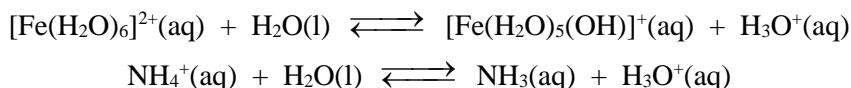

Príprava hexahydrtu síranu diamónno-železnatého – Postup práce

Hexahydrt síranu diamónno-železnatého $\text{Fe}(\text{NH}_4)_2(\text{SO}_4)_2 \cdot 6 \text{H}_2\text{O}$, tzv. Mohrova soľ, tvorí svetlotyrkysové kryštály monoklinickej sústavy, ktoré sú na vzduchu stále. Mohrovu soľ možno pripraviť kryštalizáciou z nasýteného roztoku, obsahujúceho síran amónny a síran železnatý v ekvimólovom pomere.

Vo vodnom roztoku je Mohrova soľ prakticky úplne ionizovaná na svoje ióny. Akvatovaný železnatý katión $[\text{Fe}(\text{H}_2\text{O})_6]^{2+}$ sa vo vodnom roztoku správa ako slabá Brønstedova kyselina – slabo hydrolyzuje. Amónny katión má tiež vlastnosti Brønstedovej kyseliny.

Na rozdiel od samotného heptahydrtu síranu železnatého sú kryštály Mohrovej soli na vzduchu pomerne stále proti oxidácii vzdušným kyslíkom. Mohrova soľ sa preto využíva v kvantitatívnej analýze ako základná látka. Pri teplote 100 °C sa z nej uvoľňuje voda a pri teplote 170 °C amoniak.

Úloha

Pripravte hexahydrt síranu diamónno-železnatého.

Chemikálie

- síran amónny, $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$, biela kryštalická látka
- heptahydrt síranu železnatého, $\text{FeSO}_4 \cdot 7 \text{H}_2\text{O}$, tyrkysovo-zelená kryštalická látka, zelená skalica
- kyselina sírová, H_2SO_4 , koncentrovaná, $w(\text{H}_2\text{SO}_4) = 0,96$

Postup

Pri výpočte vychádzame z rovnakých látkových množstiev síranu amónneho a síranu železnatého. Navážené množstvo síranu amónneho rozpustíme v teplej vode, okyslenej niekoľkými kvapkami koncentrovanej kyseliny sírovej (na potlačenie hydrolyzy). Použijeme také množstvo vody, aby sme po pridaní heptahydrtu síranu železnatého získali roztok síranu diamónno-železnatého, nasýtený pri teplote 65 °C. Po rozpustení síranu amónneho pridáme do roztoku vypočítané množstvo heptahydrtu síranu železnatého. Vzniknutý roztok zohrejeme asi na 80 °C a prefiltrujeme cez skladaný filter do kryštalizačnej misky, kde ho necháme pozvoľna chladnúť na laboratórnu teplotu. Vzniknuté kryštály Mohrovej soli odfiltrujeme za zniženého tlaku na Büchnerovom lieviku a necháme chvíľu presávať vzduchom. Kryštály dosušíme medzi listami filtračného papiera, odvážime a uschováme v prachovnici.

Skúmavkový pokus

Do skúmavky odoberieme časť filtrátu z odsávacej banky a pridávame k nemu po kvapkách vodný roztok (jedovatej) červenej krvnej soli (hexakyanidoželeznatanu draselného, $\text{K}_3[\text{Fe}(\text{CN})_6]$). Získame nerozpustnú modrú zrazeninu, s priemerným zložením $\text{Fe}_4[\text{Fe}(\text{CN})_6]_3 \cdot x\text{H}_2\text{O}$, známy pod názvami Berlínska modrá, Pruská modrá, či Turnbullova modrá. Nájdite na webe viac informácií o tomto nádhernom modrom pigmente.

Pokus zopakujeme aj s (nejedovatou) žltou krvnou soľou (hexakyanidoželeznatanom draselným, $\text{K}_4[\text{Fe}(\text{CN})_6]$).